

[Lone Møller]

Arbejdsministeren gav udtryk for, at han håbede, at Socialdemokratiet ville springe på vognen vedrørende det her lovforslag. Jeg afsluttede min ordførertale med at meddele, at der var store dele af lovforslaget, vi fandt sympatiske, men at vi selvfølgelig under udvalgsbehandlingen ville stille nogle forslag og få opklaret noget, og så er det jo også sådan, at man under udvalgsbehandling jo da nogle gange kan blive enig om at ændre nogle ting. Jeg skal også for Socialdemokratiet sige, at vi ser meget frem til at få en redegørelse fra de berørte parter.

Som en detalje vil jeg sige til arbejdsministeren, at det ikke var det gamle lovforslag, jeg henviste til. Jeg har helt check på, at det hedder lovforslag nr. L 57.

Aage Frandsen (SF):

Selv om nogle måske kunne synes, at det kunne være lidt betænkeligt for SF at blive slået sammen med Dansk Arbejdsgiverforening og regeringspartierne, generer det os slet, slet ikke. Vi tager stilling til forslagens indhold, og vi betragter det, som arbejdsministeren gør det her, som et strukturforslag, og indholdet af de her strukturer er bedre end det gamle. Det kan vi ikke komme uden om.

Når vi en enkelt gang kan sige noget pænt om regeringen, må vi gøre det. Derfor generer det ikke mig, at hr. Bjørn Elmquist begynder med at rose vore synspunkter. På samme måde vil vi meget gerne kvittere for fru Connie Hedegaards synspunkter. Jeg synes, der var flot afstand til de synspunkter, som ligger til højre for regeringspartierne.

Det afgørende for os er det lokale. Det næste afgørende er det individuelle hensyn. Det tredje er uddannelsesproblemerne, som man tager sammen med arbejdsløshedsproblemerne, og at man er helt klar over, at der er en gruppe, der blev tabt for nogle år siden. Det er for os helt afgørende.

Så kommer det næste: Hvis vi er enige om, at problemerne er så store, og at de skal løses på samme måde, som fru Connie Hedegaard var inde på, med disse grupper, som i øjeblikket risikerer at blive fortidspensionister, er der så penge nok? Men det er en anden diskussion, som i sig selv ikke har noget med spørgsmålet om selve dette lovforslag at gøre.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Povl Brøndsted):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 34:

Forslag til lov om ændring af ligningsloven. (Ophævelse af privatforbrugsbeskatningen).

Af Glistrup (FP) m.fl.
(Fremsat 27/10 87).

Sammen med denne sag foretoges de under punkterne 5 og 6 på dagsordenen opførte sager, nemlig:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 35:

Forslag til lov om negativ indkomstskat.
Af Glistrup (FP) m.fl.
(Fremsat 27/10 87).

6) Første behandling af lovforslag nr. L 36:

Forslag til lov om tilbageførsel af underskud.
Af Glistrup (FP) m.fl.
(Fremsat 27/10 87).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Der er altså tale om tre lovforslag fremsat af Fremskridtspartiet. Lovforslag nr. L 34 går ud på at ophæve ligningslovens § 28, lovforslag nr. L 35 handler om negativ indkomstskat og lovforslag nr. L 36 om tilbageførsel af underskud.

Jeg vil som en start sige, at regeringen udmærket forstår baggrunden for Fremskridtspartiets forslag, og jeg vil også godt tilkendegive, at regeringen har den opfattelse, at der bør være mulighed for skattemæssig udjævning af stærkt svingende indkomster.

Det er klart, som anført i bemærkningerne til det ene af forslagene fra Fremskridtspartiet, at

[Skatteministeren]

der kan være tale om en forskelsbehandling skattemæssigt mellem skatteydere, der har stabile indkomster, og skatteydere med stærkt svingende indkomster. De sidste er typisk erhvervsvirksomheder. Derfor er det en god og rigtig ting i skattelovgivningen at tilstræbe, at der skattemæssigt kan ske en vis udjævning for disse stærkt svingende indkomster.

Dette sigte ligger bag Fremskridtspartiets forslag, og dette sigte er regeringen for så vidt enig i. Det er netop det, der har været sigtet med den virksomhedsordning, som er etableret i medfør af aftalen om en skattereform. Virksomhedsordningen tager sigte på, at der skal være mulighed for selvstændige erhvervsdrivende for at overføre indkomst i gode år til en forholdsvis lempelig beskatning med efterfølgende mulighed for at tage af dette opsparede overskud og bruge det i år med en ringe indtjening.

Jeg vil godt knytte nogle bemærkninger til de enkelte forslag, som Fremskridtspartiet har fremsat.

Det første, lovforslag nr. L 34, går som sagt ud på helt at ophæve ligningslovens § 28. Nu er dette begreb, ligningslovens § 28, jo efterhånden blevet et fast begreb i folkemunde, men det er i virkeligheden en teknisk meget indviklet regel. Hvis man skal forklare den lidt enkelt, kan man sige, at den skattepligtige indkomst forhøjes i en situation, hvor den skattepligtige indkomst er mindre end privatforbruget, og hvor privatforbruget overstiger en beløbsgrænse, der er fastsat i loven, og som i loven er ansat til godt 121.000 kr.

Forhøjelsen sker så ved, at afskrivningerne begrænses så meget, at indkomsten kommer op på et beløb, der svarer til privatforbruget. Man kunne vel også forklare reglen på den måde, at det ikke skal være muligt at afskrive sig ned under privatforbruget, i hvert fald ikke under visse nærmere omstændigheder.

Jeg vil godt sige, at regeringen bestemt ikke er nogen varm tilhænger af bestemmelsen om begrænsning af afskrivninger i ligningslovens § 28, og vi kunne også godt leve uden den regel. Så sent som i dette forår fik vi faktisk gennemført nogle fornuftige ændringer i samarbejde med skattereformpartierne, som indebar, at bestemmelsen blev tilpasset reglerne i skattereformenten. Ændringen medfører, at reglerne i § 28 nu principielt er afskaffet for de erhvervsdrivende,

der anvender virksomhedsordningen. Undtagelsen er de – forhåbentlig få – tilfælde, hvor underskud skal modregnes i anden indkomst. Fremover har reglen altså kun begrænset betydning.

Hvis der er et bredt ønske om det, er regeringen indstillet på at medvirke under udvalgsbehandling i en positiv ånd. Jeg må dog gøre opmærksom på, at ændringen af ligningslovens § 28 er skattereformstof. En fuldstændig ophævelse af bestemmelsen må altså forudsætte, at de øvrige skattereformpartier er enige i det.

Forslaget til lov om negativ indkomstskat går ud på, at en skatteyder i indtil 4 måneder efter udløbet af et indkomstår med underskud kan kræve, at underskuddet konverteres til en kontant udbetaling på 53 pct. af underskudsbeløbet. Skatteyderen vil også på et senere tidspunkt – men mod at betale et gebyr på 3.000 kr. – kunne kræve konvertering af underskud til et kontant udbetalingsbeløb.

Selv om lovforslaget efter sin formulering omfatter både lønmodtagere, selskaber og selvstændige erhvervsdrivende med personligt ejede virksomheder, får det vel navnlig betydning for de personligt ejede virksomheder.

Forslag til lov om tilbageførsel af underskud går ud på, at den skattepligtige i indtil 4 måneder efter udløbet af et indkomstår med underskud kan kræve, at underskuddet i stedet for at blive fremført til fradrag i senere års indkomst helt eller delvis kan modregnes i overskud i tidligere år. Den skattepligtige vil også på et senere tidspunkt – igen mod betaling af et gebyr på 3.000 kr. – kunne kræve tilbageførsel af underskud.

Regeringen har stor forståelse for de synspunkter, der ligger til grund også for disse forslag. Det er vores opfattelse, at der er problemer for virksomheder med stærkt svingende indkomster. Det kan forekomme lidt urimeligt, at underskud kun kan føres frem, men ikke tilbage, da det jo kan være ret tilfældigt, i hvilken rækkefølge en virksomhed har overskud eller underskud, og derfor kunne der være god grund til at overveje, hvordan disse ulemper kunne mindskes.

Men jeg vil i den forbindelse ikke undlade at gøre opmærksom på, at virksomhedsordningen, der blev indført som led i skattereformenten, i meget vidt omfang tilgodeser de hensyn, som

[Skatteministeren]

lovforslag nr. L 35 og L 36 anfører som det væsentlige. Netop ved, at der er givet adgang til opsparing af overskud inden for virksomhedsordningen, kan den erhvervsdrivende konsolidere virksomheden, og senere års underskud kan modregnes i det opsparede overskud. Her til kommer, at der er adgang til modregning af virksomhedens underskud i anden skattepligtig indkomst hos den erhvervsdrivende eller dennes ægtefælle. Herved opnår vi faktisk, at underskud i næsten alle tilfælde medfører en umiddelbar skattebesparelse.

Mod forslaget om tilbageførsel af underskud kunne man måske også indvende, at der ingen garanti er for, at en adgang til tilbageførsel af underskud vil komme det aktive erhvervsliv til gode. Den støtte, som er foreslået, kunne man frygte ville gå til selskaber eller personligt ejede virksomheder, der allerede er ophørt, og som ikke kan hjælpes i gang igen ved hjælp af skattetilbagebetalingen. I den nuværende økonomiske situation må man derfor nok nøjere overveje, om dette forslag også er den bedste anvendelse af de midler, der eventuelt måtte være til rådighed for erhvervsskattelettelser.

På den baggrund kan regeringen ikke anbefale lovforslagene nr. L 35 og nr. L 36, selv om vi – og det vil jeg gerne gentage – har stor forståelse for baggrunden for forslagene. Regeringen er godt tilfreds med den udvidelse af virksomhedernes mulighed for resultat, udjævning og konsolidering, der er gennemført ved vedtagelsen af virksomhedsordningen, som er et meget væsentligt led i skattereformen.

Erling Christensen (S):

Der er tre lovforslag, der skal behandles under ét. For at lette mig selv har jeg valgt at give nogle enkelte kommentarer til de enkelte lovforslag og konkludere til slut.

Fremskridtspartiet mener med hensyn til lovforslag nr. L 34, at tredje gang bliver lykkens gang for dets lovforslag. Det håber jeg bestemt ikke. For med virkning fra indkomståret 1975 blev § 28 indføjet i ligningsloven. Hensigten var klar: Man ville forhindre folk med et stort privatforbrug i at skaffe sig nul kroner i skattepligtig indtægt.

Vi er stadig i Socialdemokratiet glade for, at § 28 blev indføjet i ligningsloven. Jeg kan til skatteministeren sige, at der nok ikke er det brede ønske om at fjerne § 28 i ligningsloven og

dermed denne aftale i skattereformen – den fastholder vi altså også på det punkt.

Fremskridtspartiet påstår i sine bemærkninger til lovforslaget, at reglen nu har virket elendigt og vilkårligt gennem de sidste 12 år. Det er ikke min opfattelse. Lokale ligningskommissioner og skatteforvaltninger har nu ikke længere – efter de oplysninger, som jeg har fået – særlig store administrative problemer i forhold til § 28. Det grunder sig på de mange års erfaring og på, at skatteydernes revisorhjælpere er blevet dygtigere, og der er derfor nu kun få og små problemer i forhold til § 28 i ligningsloven.

Med hensyn til lovforslag nr. L 35 er det rigtigt, som forslagsstillerne siger i bemærkningerne til lovforslaget, at der i indkomstårene 1981 og 1982 har været en begrænset ordning for opgørelse af negativ indkomstskat. Men hr. Glistrup ved jo også godt, at lovgivningen om negativ indkomstskat dengang indgik i en større helhed, og det var særligt med henblik på de problemer, landbruget havde dengang.

Fremskridtspartiet mener nu, at den negative indkomstskat skal gælde alle skatteydere. Man forestiller sig endog, at forslaget vil kunne erstatte lovforslaget om en høstabsordning for landbruget. Det er ikke vores opfattelse i Socialdemokratiet. Erfaringen med administrationen af tidligere love om negativ indkomst fortæller ikke mig, at vi igen og så helt generelt skal indføre en sådan ordning.

Med hensyn til lovforslag nr. L 36 kan jeg sige, at uanset om det er 5., 6. eller 7. gang, Folketinget skal tage stilling til det lovforslag, kan jeg blot henvise til, hvad socialdemokratiske ordførere tidligere har sagt.

Så vil jeg dog godt uden at gå ind i skattetekniske ovevejelser sige, at dette lovforslags eventuelle vedtagelse vil betyde store administrative vanskeligheder for alle skatteforvaltninger og dermed behov for at ansætte mange flere mennesker, og det er ikke det, jeg har opfattet er Fremskridtspartiets politik.

Lovforslagets bemærkninger om, at tilbageførsel af underskud også skal have indflydelse på socialindkomsten i de pågældende år, vil få tilsvarende personalemæssige konsekvenser for alle socialforvaltninger i hele landet. Den, der vil påstå det modsatte, taler uden viden om lokale kommunale forhold og vilkår.

Jeg vil gerne citere fra Fremskridtspartiets bemærkninger til lovforslaget: »Det er fløjten-

[Erling Christensen]

de uretfærdigt, at folk med ujævnt indtægtsforløb skal behandles meget værre end folk med samme samlede indkomst ligeligt fordelt over årene.« Dertil kunne jeg så spørge: Er det kun folk med skattemæssige underskud, der har et ujævnt indkomstforløb over 5 år eller over et livsforløb, der skal tilgodeses?

Det er ikke bare dem, der har underskuddet, selvfølgelig ikke. Også mennesker, der uden egen skyld kan blive ramt af sociale, helbreds-mæssige eller arbejdsløsheds-mæssige problemer, kan blive sat i en sådan situation, og de mennesker tænker Fremskridtspartiet ikke på. De må klare sig selv, de skal være deres egen lykkes smed. Derimod skal de folk, der kan, de folk, der vil, og de folk, der har lyst til at manipulere og mingelere med deres indkomstforhold, have lov til det efter Fremskridtspartiets lovforslag. Det er altså de mennesker, der ifølge Fremskridtspartiets synspunkter skal have samfundets støtte. Ud fra det synspunkt er der god overensstemmelse mellem de tre lovforslag, nr. L 34, nr. L 35 og nr. L 36, som Fremskridtspartiet har fremsat.

I Socialdemokratiet er vi tilfredse med, at vi har gode afskrivningsregler. Vi har også støttet, at underskud i ét år kan fremføres i det efterfølgende år, når det gælder den samme virksomhed. Men vi støtter ikke, at gode afskrivningsregler og rimelige vilkår for underskudsoverførsler anvendes på en måde, der kan være mere eller mindre tvivlsom. Det er urimeligt, at nogle skatteydere i kraft af fordelagtige regler opnår fordele på øvrige skatteyderes bekostning.

Med hensyn til at erstatte en eventuel høstabsordning for landbruget med disse lovforslag er det ikke Socialdemokratiets synspunkt.

Sammenfattende kan jeg altså af meget gode grunde konstatere, at Socialdemokratiet ikke kan støtte disse tre lovforslag.

Aagaard (KF):

Indledningsvis skal jeg meddele, at vi fra konservativ side ikke kan anbefale en vedtagelse af disse lovforslag, uanset hvor stor forståelse vi så kan mobilisere for baggrunden for fremsættelsen af forslagene, og uanset hvor stor sympati mit partis ordfører under disse forslags tidligere behandling har lagt for dagen. Det gælder ikke mindst i relation til ligningslovens § 28, dvs. lovforslag nr. L 34. Den har jo aldrig

fået vor støtte, og vi har også i årenes løb ved de forskellige behandlinger argumenteret imod denne bestemmelse.

Men vi har noteret os, at der her i Folketinget har været flertal for at bevare § 28 i ligningsloven. Skulle det modsatte være tilfældet nu, er vi parate til at revurdere den holdning, som vi har taget til lovforslaget på nuværende tidspunkt. Vi føler os også overbeviste om, at de ændringer, der er blevet gennemført af partierne bag skattereformen med bl.a. virksomhedsordningen, er fornuftige for de erhvervsdrivende, som vælger at gå ind i virksomhedsordningen.

Med hensyn til lovforslag nr. L 35 og nr. L 36 er vi meget enige med ministeren i den begrundelse, som ministeren giver for ikke at støtte disse to forslag. Men vi vil gerne tilføje, at når vi så stærkt gang på gang fremhæver de mange positive tiltag, der findes i virksomhedsordningen, så er det for at understrege, at ordningen endnu er under indkøring, at vi naturligt endnu ikke har nogen erfaringer for, hvordan ordningen vil virke i praksis.

Der ligger og vil i de nærmeste år ligge en stor opgave i at få informeret erhvervslivet om de mange positive elementer, der ligger i virksomhedsordningen. Sagt med andre ord er der med virksomhedsordningen og de mange øvrige muligheder, vore virksomheder har for resultatudjævning, sket en markant ændring siden 1982, hvor Fremskridtspartiet sidst fik tilsvarende forslag afvist her i Folketinget.

Vi ønsker derfor at afvente virkningerne af det gennemførte og derefter vurdere, om der er behov for yderligere lempelser på disse områder.

Bente Søltøft (SF):

Jeg kan sige til hr. Glistrup, at vi sådan set ikke specielt har forståelse for, at Fremskridtspartiet nu igen fremsætter det samme forslag, som det sidst fremsatte i 1982, og jeg kan også sige på forhånd, at vi er imod alle tre forslag.

Med hensyn til ophævelse af privatforbrugsbeskatningen, lovforslag nr. L 34, er det jo sådan, at hvis man har et nettoprivatforbrug regnet ud i 1988-takten, nemlig 126.500 kr. – og det synes vi er ret meget – sker der ingen begrænsning af mulighederne for at afskrive. Folk med små realindkomster og et ikke alt for voldsomt privatforbrug rammes altså ikke, men de med et voldsomt privatforbrug skabt af ubeskattede

[Bente Søltøft]

indtægter får altså den skattepligtige indkomst forhøjet.

Vi kan tilslutte os skatteministerens kommentar vedrørende virksomhedsordningen, og vi anser problemet for at vedrøre en meget lille kreds af mennesker.

Hvad angår lovforslag nr. L 35 og L 36, negativ indkomstskat og tilbageførsel af underskud, har hr. Glistrup da ret i, at folk med et ujævnt indtægtsforløb kan have nogle problemer; de kan komme i en likviditetsmæssig klemme, især i de mindre virksomheder. Men vi mener, at forslagene åbner mulighed for skattespekulation i forhold til tidligere års overskud, idet folk selvfølgelig vil vælge at tilbageføre et eventuelt underskud til det indkomstår, hvor det største overskud er opnået, så den tilbagebetalte skat bliver så høj som muligt.

Forslaget om konvertering til de 53 pct. mener vi sigter mod dem, der har kørt med underskud i årevis, eller dem, der har en så lav skattepligtig indkomst, at der ikke er noget at modregne i, f.eks. hvis de spekulerer i skibsanpartier, leasing m.v.; de kan så hæve kontant ved kassen af et fiktivt underskud, som deres reelle indkomst ikke giver belæg for.

Vi kan, hvis hr. Glistrups modeller indføres, sagtens forestille os en indehaver af en række virksomheder med forskudt regnskabsår, som handler med hinanden. Ved at lave en dårlig handel, bevidst eller ubevidst, dagen før årets udgang, sikres et underskud, som betyder udbetaling af midler fra det offentlige, og det straks. Der, hvor overskuddet placeres i et selskab, slutter regnskabsåret 11 måneder senere, og yderligere halvandet år senere igen forfalder skatten, men her som selskabsskat. Så har man haft et rentefrit lån hos skattevæsenet i 2-3 år.

Jeg synes, at hr. Glistrup mere end nogen anden i denne sal skulle kunne forestille sig de tallose manipulationer, en sådan ordning kunne give anledning til. Derfor vil vi stemme imod alle tre lovforslag.

Skrumsager Skau (V):

Fremskridtspartiets tre forslag, som vi behandler nu, omhandler tiltag, der kan få betydning for erhvervslivet og almindelige lønmodtagere, ja vel også i yderste konsekvens for bistands- eller socialydelsesmodtagere.

Lovforslag nr. L 34 er det enkleste forslag, nemlig et forslag om at afskaffe § 28 i lignings-

loven. § 28 har medført ganske betydelige administrative vanskeligheder, uanset hvad den socialdemokratiske ordfører siger, og ekstra arbejde på skattekontorerne. Og der er en hel del befolkningsgrupper, der har stået uforstående over for paragraffen.

Venstre havde ingen del i § 28, da den blev indført af et flertal i det daværende Folketing, og dette flertals intentioner var at sikre en beskatning af de få persongrupper, der kunne fremvise nul skattebetaling og et betydeligt privatforbrug. Men som forslaget blev vedtaget, kom en række andre skatteydere samtidig i en urimelig klemme.

Som skatteministeren har oplyst, er problemerne løst for de fleste erhvervsdrivende, eller de erhvervsdrivende, der anvender virksomhedsordningen, men der er jo fortsat en del erhvervsdrivende, der ikke er med. Derfor har jeg faktisk lyst til, også på grundlag af den tale, som skatteministeren holdt, at opfordre skatteministeren til at drøfte en eventuel fjernelse af ligningslovens § 28 med alle skattereforpartierne.

Som forslaget foreligger, kan Venstre ikke give sin støtte.

Det næste forslag er lovforslag nr. L 35 om negativ indkomstskat. Her foreslår Fremskridtspartiet, at alle – jeg understreger alle – skatteydere skal kunne henvende sig på skattekontoret senest fire måneder efter udløbet af et indkomstår og kræve 53 pct. af underskuddet ind af andre skatteydere.

Der er i princippet nogle gode tanker i forslaget, men ved siden af den nuværende skattelovgivning og støtteordninger ville vi med forslaget åbne for en ladeport af skattefiduser, og det vender Venstre sig imod. Og i hvert fald bør det forbeholdes erhvervslivet.

Lovforslag nr. L 36 om tilbageførsel af underskud i fem år kan Venstre heller ikke støtte. Venstre går i princippet ind for, at der skal være mulighed for indkomstudjævning i erhvervslivet, men forslaget fra Fremskridtspartiet sigter også her generelt mod lønmodtagere, selskaber, virksomheder og bistandsmodtagere m.v.

Med skattereformen fik vi her i salen vedtaget, at erhvervsdrivende under virksomhedsordningen får rimelige muligheder for konjunkturudligning, således at overskuddet i gode år kan overføres til fremtidige dårlige indkomstår, endda uden nogen som helst tidsbe-

[Skrumsager Skau]

grænsning, ligesom det jo fortsat er muligt at fremføre underskud i fem år. Det er den model, flertallet i Folketinget har været enige om, og det system er også det almindeligste system i de lande, som vi normalt sammenligner os med.

Fremskridtspartiets forslag om, at vi alle, og som tidligere sagt virksomheder, selskaber, lønmodtagere og bistandsmodtagere, skal kunne tilbageføre underskud, vil blive til en stor papirsejr, og det vil medføre kæmpe administrative krav til hele den offentlige sektor, når hr. Pedersen eller andre vil tilbageføre et underskud i en indkomst, der ligger fem år tilbage. Ikke alene på skattekontorerne vil der blive besvær, men også på socialkontorerne med hensyn til hjælp af den ene eller den anden art, så Venstre vil også afvise dette forslag.

Niels Helveg Petersen (RV):

Da fru Aase Olesen er forhindret i at være til stede, skal jeg i hendes sted på Det Radikale Venstres vegne gøre nogle bemærkninger til lovforslagene.

Forslaget om afskaffelse af ligningslovens § 28 må jeg afvise, fordi det er skattereformstof. Det var spørgsmål, som skattereformpartierne var dybt nede i, og jeg mener, at det, der nu foreligger, er aftalestof og også aldeles forsvarligt.

Jeg synes da nok, at man i udvalget må tage anledning til at se på, hvordan praksis udvikler sig under den nuværende lovgivning vedrørende ligningslovens § 28. Men det foreliggende forslag må Det Radikale Venstre afvise allerede af den grund, at det er del af skattereformen.

Forslaget om negativ indkomstskat er jo et nyt forslag. Det er ideologisk interessant. Man kunne jo spørge sig, om Fremskridtspartiet med dette forslag bevæger sig i en helt ny retning.

Men hvad enten det er ideologisk, eller hvordan det nu forholder sig, så må jeg nok sige, at virkningerne er ganske bizarre, fordi jo større underskud, jo større kontant tilskud. Hvis det var noget, man sådan tillod i mange år, og man indarbejdede en praksis med, at jo større underskud der var, jo større tilskud, så ville det næppe være til fordel for hele vores erhvervsstruktur. Jeg tror, det ville være overmåde skadeligt, rent bortset fra at forslaget jo er mangelfuldt beskrevet, bl.a. om, hvorledes underskudet fremkommer, og hvilken driftsherreløn

man regner med i forslaget, hvis man regner med noget sådant. Og det synes jeg, hvis hr. Glistrup ryster på sit hoved, at han skulle underholde os lidt om senere hen.

Det sidste spørgsmål, spørgsmålet om tilbageførslen, har jeg ikke nogen bemærkninger til. Det har været diskuteret mange gange her. Det Radikale Venstre har stedse afvist en sådan regel. Vi mener, den åbner for store omgælsesmuligheder.

Bollmann (CD):

Da CDs ordfører ikke kan være til stede, skal jeg på partiets vegne knytte et par enkelte kommentarer til lovforslagene. Det bliver meget få, jeg vil ikke gentage, hvad flere andre har sagt, men jeg kan i det store og hele henholde mig til skatteministerens vurderinger. Det gælder både de positive bemærkninger og de øvrige bemærkninger.

I øvrigt er det jo, som det allerede er sagt, skattereformstof, og med de ordførertaler, der har lydt heroppefra, er der jo ikke meget, der tyder på, at der skulle være mulighed for, at de øvrige skattereformpartier vil være med til at diskutere disse ting.

Vi har jo tidligere kommenteret nogle af de ting; vi har også tidligere været positive, så sigtet kan vi også godt være enige i, men vi må også se på de politiske realiteter, og derfor er jeg i hvert fald i dag nødt til at afvise lovforslagene på CD's vegne.

Glistrup (FP):

De tre forslag, vi her behandler, er jo selvstændige forslag hver for sig og kan derfor udmærket, i hvert fald teknisk, få forskellige skæbner, således at noget bliver vedtaget, og noget ikke bliver vedtaget.

Men der er i allerhøjeste grad en indre samhörighed. Forslagene er for det første karakteriseret af, at de alle tre medfører en større retssikkerhed. Enhver, hvem skatteretssikkerheden overhovedet på nogen som helst måde ligger på sinde, må være en vildt begejstret tilhænger af disse forslag, fordi de netop tager fat på de områder, hvor vilkårligheden, usikkerheden, forkludringen, uforståeligheden er størst, og gør det hele enkelt og klart og let administrabelt og meget, meget let at indrette sig efter. Og det gælder alle tre forslag, og det gælder hvert forslag for sig, uanset hvordan det så går de to andre.

[Glilstrup]

Så når man altså afviser disse forslag, så er det, fordi man i praksis er himlende lige glad med, hvordan skatteretssikkerheden skal være i dette land.

En anden fælles karakteristik ved de tre forslag er, at de sætter mennesket over systemet eller i hvert tilfælde sætter mennesket op på linje med systemet. Det er jo helt og aldeles oplagt, at de tre ting, der gribes ind over for, er den knusende overvægt, som systemet har til at ødelægge i tusindvis af mennesker, ved at i de år, hvor den skattepligtige indkomst opgjort på en almindelig måde fører til et pænt og positivt beløb, så kommer storebror stat, så kommer systemet og tager 68 pct., 78 pct., 92 pct., 114 pct., eller hvad nu skatteministerens forskellige skalaer går ud på, fra folk. Men når så der kommer nogle år, hvor indkomsten opgjort på ganske normal måde ikke fører til de høje skattetilsvær, så er det, som om systemet indretter sig på det og man siger: Ja, vi skal nok være med til at knuse menneskene, når det går dem godt, men når det går dem skidt, så vil vi også knuse menneskene, for så vil vi lave fiksfakserier og fiduser fra skattevæsenets side, fordi vi i systemet er meget finere end det enkelte menneske, og derfor skal vi i systemet også tage vores Shylocks pund kød, når det går skidt for et menneske.

Derfor er disse forslag så ganske udpræget det måske mest markante eksempel, vi overhovedet har i Danmark og i dette Folketing på, at man hæver mennesket op, sådan så mennesket kan blive ligestillet med systemet.

Dertil kommer, at de tre forslag udmærker sig ved, at de er så enkle og ligetil at administrere, at vi, i det samme disse forslag blev vedtaget, i hvert fald kunne overføre adskillige hundrede mennesker fra skatteadministrationen til produktivt erhverv. Det er så uhyre enkelt for alle tre forslags vedkommende at administrere dem, at der bliver brug for langt mindre gold, uproduktiv bureaukratarbejdskraft, hvis de bliver gennemført.

Det er de tre karakteristika, der er ved forslagene, og så kan det jo ikke undre noget, at Venstres skatteminister rejser børster og siger: Hu ha, sådan noget, hvor mennesket ligefrem skal op på lige fod med hans system, eller hvor der skal være retssikkerhed, eller hvor man skal spare på de horder af arbejdskraft, som han har til sin rådighed, nej, det skal han ikke være med til. Og så gælder det om at finde en grimasse, der kan passe, så Venstre kan afvise det.

Og hvad kommer Venstre så med som sin hovedundskyldning for ikke at sige ja? Jo, siger man, vi har jo noget, der hedder virksomhedsskatten. Ja, vel har vi noget, der hedder virksomhedsskatten, men hvad hjælper det de mennesker, der ikke er under virksomhedsskatten? Virksomhedsskatten kommer til at omfatte måske 2-3 pct. af de danske skatteydere, måske nogle flere, det er der ingen af os der ved, men det er i hvert fald således, at det store flertal af de danske skatteydere ikke vil være under virksomhedsskatten. Derfor nytter det ikke en bønne, at vi har noget, der hedder virksomhedsskatten i forbindelse med det, vi taler om her.

Vi kan i hvert fald sige, at de mennesker, som vi taler om, og for hvem det her kan være liv eller død, om deres familie simpelt hen skal sendes i tænders gråd og gnidsel, eventuelt ned til Costa del Sol – for det er vel de to alternativer til at vedtage Fremskridtspartiets forslag, om det skal gå menneskene på den måde – det er mennesker, som ikke har gnist af chance for at få noget som helst forbindelse med virksomhedsskatten.

Jeg ved ikke, om ministeren har gjort sig den ulejlighed at gå skemaer og blanketter igennem vedrørende virksomhedsskatten, og om ministeren kender meget til de mennesketyper, f.eks. udslidte landmænd, der har stort høsttab, og som har måttet rende rundt og har haft alverdens besværligheder, når regnvejret har drillet dem, eller bygningshåndværkere, der lider tab på deres entrepriser, fordi kunderne ikke kan betale. Det er den slags almindelige mennesker, som jeg ikke ved om man i de fine ministerielle kontorer overhovedet kender. Men at tro, at disse mennesker kan komme ind under dette bureaukratpåfund nr. 1, der hedder virksomhedsskatten, er noget, der i hvert tilfælde ikke burde indbringe ministeren nogen doktorgrad i psykologi, for situationen er faktisk den, at skal man ind under virksomhedsskatten, skal man helst have et korps af revisorer, der kan stå ved siden af én døgnnet rundt med alle de bogføringer og blanketudfyldelser osv., men når det gælder de mennesker, vi her taler om, er revisorerne for længst stået af, for de kan ikke få depositum. Disse mennesker har jo ingen penge og har derfor ingen penge til at betale revisoren med, og hvis man ingen penge har til at forgylde sin revisor med, har man ikke noget med virksomhedsskatten at skaffe, for virk-

[Glistrup]

somhedsskatten er kun for dem, der virkelig kan betale kæmperevisorregninger og har et kæmpebogholderipertentlighedsnaturel, og det er nu engang ikke de mennesker, der kommer ind i dette her. Det er aldeles uvirkeligt at tro, at virksomhedsskatten kan have nogen som helst betydning i forhold til de tre lovforslag, vi befatter os med her.

Men selv om der så kunne opdrives en enkelt endnu ikke uddød repræsentant for racen, måske på Fur eller andre steder i udkanten af skatteministerens valgkreds, hvor man kan sige: Her har vi en af disse rariteter, som både hører under virksomhedsskatten, og for hvem ligningslovens § 28 har betydning, kan det selvfølgelig være interessant for Zoologisk Museum, men ærlig talt ikke af nogen som helst interesse for behandlingen af de lovforslag, som vi befatter os med her.

Når man så går til detaljerne, er indvendingerne lige så dødssyge og umulige og ubrugelige som selve indvendingen mod hovedindholdet. Det, som skatteministeren jo lancerede som sloganet vedrørende § 28, var, at man ikke skal kunne afskrive sig ned under privatforbruget. Kan man se, hvor Ekstra Bladets store typer og Aktuelt glitrer af begejstring for skatteministeren? Det er vel nok noget fælt noget: Man afskriver sig ned under privatforbruget! Man ser disse mennesker, der spiser bøffer og drikker champagne og går i silkekjoler, og hvad der er tale om. Men ak, hvor forskelligt, når man kommer ud i virkelighedens verden. Når man har disse store privatforbrug, er det jo simpelt hen, fordi det er fortrykte eksistenser, der ikke kan formulere sig over for myndighederne, og hvor eventuelt en ondsindet socialdemokratisk ligningskommission siger: Du har nok haft et privatforbrug på 250.000 kr., for du har i hvert tilfælde fået et uægte barn med din kone. Det er en af de måder, man kommer ind under § 28 på, altså fordi man af nogle usaglige, vilkårlige, inappellable skøn fra de lokale ligningskommissioner bliver påduttet et stort privatforbrug, eventuelt fordi man har en stor børneflokk, eller fordi man har megen sygdom – der kan være mange grunde til, at man har et stort privatforbrug – og så siger man: Det skal man ikke kunne afskrive sig ned under. Jamen de mennesker, som først og fremmest slås ihjel af § 28, er jo ungsloven i dansk erhvervsliv. Det er dem, der har nyetableret sig, dem, der har

(107)

iværksat sig, dem, der har store afdragsforpligtelser, og afdrag kan som sagt ikke trækkes fra nogen steder.

Den eneste mulighed, vi har for at forny dansk erhvervsliv, er, at iværksætterne virkelig kan afskrive, så det nytter noget, således at de kan få penge fri til at betale deres afdrag; ellers kvæler vi totalt dansk erhvervsliv og dansk erhvervslivs videre udvikling.

Jamen, sagde man, dette her er skattereformstof, og derfor kan vi ikke gøre noget ved det. Ja, jeg ved da godt, at skatteministeren og de andre medlemmer af regeringspartierne folketingsgrupper hin ulykkesdag i Danmarks historie den 19. juni 1985 hoppede på alle de socialiseringer, som skattereformen indebærer, men det skulle han have ladet være med, og han skal hurtigst muligt se at vikle sig ud af det, hvis ellers han vil sit land det godt.

Jeg har altså intet tilovers vedrørende lovforslag nr. L 34 fra skatteministeren, men jeg har meget tilovers for den socialdemokratiske ordfører, for han sagde jo direkte, at han håbede, tredje gang blev ulykkens gang, og »ulykkens gang« i hans mund betød vel, at han håbede, forslaget blev vedtaget, så det var da i hvert tilfælde en lille smule positivt at have modtaget.

Vi kan så gå til det forslag, der derefter fik næstmest omtale, nemlig det forslag, som vi har tyvstjålet i den radikale urtegård, lovforslag nr. L 36 om at tilbageføre underskud. Det har man jo nede i EF arbejdet så kraftigt for, at får vi det ikke gennemført her i Folketinget, gennemfører de det nede i EF, og så får vi det ind ad døren på den måde. Der hørte vi igen, at Venstre ikke kunne lide det, og det, som Venstres ordfører ikke kunne lide, var, at det er formuleret sådan, at det også kan blive til gavn for bistandsmodtagere og lønmodtagere, hvis de skulle komme i den situation, at de havde en negativ indkomst. Ja, det ville vel nok være forfærdeligt, hvis man også skulle behandle bistandsmodtagere og lønmodtagere rimeligt! Det synes vi altså ikke i Fremskridtspartiet; vi synes, man skal behandle alle mennesker rimeligt, og det eneste rimelige er selvfølgelig, at man, når man har haft en negativ indkomst, skal have den samme behandling af skattevæsenet, hvad enten hr. Niels Helveg Petersen finder det ideologisk interessant eller uinteressant, som hvis man havde en positiv indkomst. Det var vi da i hvert tilfælde enige med folk som Dagmar

[Glistrup]

Andreasen, Per Gudme m. fl. om, men all right, tiderne skifter, og det går tilbage også for Det Radikale Venstre. Nu kan det snart kun gå frem, men det har altså kunnet tilbage også for Det Radikale Venstre.

Så siger man, det vil medføre en skrækkelig administration. Nej, tværtimod, det vil udrydde en masse administration. Nu skal man holde rede på disse negative indkomster f.eks. for året 1987; hvis man har 300.000 kr. i negativ indkomst, skal man holde rede på det 5 år frem. Hvis man én gang for alle får det tilbageført, er der ikke skygge af administration tilbage vedrørende det.

Videre siger den socialdemokratiske ordfører: Jamen det kan da føre til besværligheder i relation til socialindkomsten. Det kan godt være, han har ret i det, og han vil også se, at Fremskridtspartiet udviser en usædvanlig spagfærdig sprogbrug i det afsnit, der handler om socialindkomsten, hvor vi siger, at man kunne tænke sig at overveje, om man eventuelt kunne gøre noget vedrørende det. Det er, fordi vi faktisk ikke er blinde for, at den socialdemokratiske ordfører måske nok har ret i det. Man kan i hvert fald sige én ting, der er sikker, og det er, at dette forslag ikke spiller ind på den sociale indkomst.

Men så siger den socialdemokratiske ordfører videre: Dette her kan måske nok løse nogle problemer for dem, der har negativ indkomst, men der er skam også problemer, som forslaget ikke løser, f.eks. – og det skal jeg da gerne indrømme – medvirker det ikke et hak til, at ozonlaget bevares omkring Jorden, at stjernekrig undgås eller lignende.

Jeg kan glimrende tage den indvending, at det ikke løser alle problemer, altså for den socialdemokratiske ordfører. Det løser altså ikke det problem, at folk, der hele tiden har positive indkomster, får en ujævn beskatning, men det skal jeg gerne hjælpe den socialdemokratiske ordfører med at løse: Vi afskaffer indkomstskatten, så der er præcis den samme beskatning, nemlig skat 0, hvad enten man har svingende eller ensartede indkomster. Så det problem kan vi altså også løse, men det er bare ikke det, som dette forslag går ud på at tage stilling til, det er kun til at hæve mennesket op, ikke til, at mennesket bliver vigtigere end systemet, men til, at mennesket kommer på linje med systemet.

Endelig er der det forslag, som i og for sig skulle være nydannelsen i buketten, nemlig lovforslag nr. L 35, og som har givet anledning til færrest betragtninger. Der var jo et vist angreb på det fra Venstres ordfører, som sagde: Her åbnes en ladeport af skatteundragelsesmuligheder. Og så lyttede jeg jo interesseret, for jeg er altid ude efter at høre om skatteundragelsesmuligheder, så det ville da kun være godt, hvis der var en ladeport af det, men desværre kom der ikke nogen eftersætning, så måske skal man have privatmanuduktion til en eller anden timetakst for at få at vide, hvilken ladeport af skatteundragelsesmuligheder der er. Men dér var SF's ordfører jo lidt mere præcis og sagde: Det kan tænkes, at der er folk, som har lavet skibsanparter, leasing og sådan noget, der kan lave det. Ja, det kan godt tænkes, og det er selvfølgelig en ærlig sag og muligvis også endda en fornuftig sag – det kan man diskutere længe og inderligt – at SF er imod skibsanparter, leasing og lign., men det har bare ikke noget særligt med dette her at gøre. Hvis man er imod det, kan man stille et forslag om, at det ophæves, og så må vi behandle det i Folketinget og se, hvilket resultat vi kommer til dér, men de, der har skibsanparter og leasing, har det nu ikke, fordi de spekulerer i reglerne om negativ indkomst med 53 pct., det kan jeg godt oplyse om. Det er de mennesker, der beskattes med 68 pct., 78 pct. og 120 pct., som tager leasing og skibsanparter og andre skatteundragelsesmuligheder, enten det så er inden for eller uden for ladeporten.

Det med den negative indkomstskat er rent aktuelt problemet med den landmand, som ikke kan klare decemberterminen, og som er i den situation, at han ikke har fået den høst ind, som han ønskede sig. Det er problemet med fiskeren, hvad enten det er ishindringer, fiskeriministeren eller andre overvældende naturkræfter, som hindrer ham i kortere eller længere tid i at kunne erhverve sig en indkomst. Det er den, der på den ene eller den anden måde kommer til at lide et driftstab, og som bliver snydt og skal igennem en vanskelig situation. Kort sagt, det er alle de mennesker, som der er positive, produktive kræfter i, men som er på vej ud i møget, og som under det nuværende system bliver knust, som under det nuværende system bliver bistandsklienter, alkolikere, og eventuelt hvad der er værre, igennem 20, 30, 40 år – mennesker, som man kunne give en let og

[Glistrup]

nem håndsækning ved at vedtage dette forslag. Det er de rigtige mennesker, vi hjælper, og vi hjælper dem kontant, ligetil og forståeligt og uden noget provenutab for staten, for selv om man, bevares, skal af med en negativ indkomst i første omgang, er det jo noget, som ikke kan fradrages senere hen. Det, der i det hele taget karakteriserer disse forslag, er bare, at man giver hjælpen på det tidspunkt, hvor hjælpen er der, uden af den koster noget. Så det står i grel modstrid til de socialistforslag, som vi skal behandle fra vor landbrugsminister i morgen, og hvor det hele jo går i retning af, at man bare skal forsøge at hjælpe dér, hvor folk er kørt ned i møget, og køre dem endnu længere ned i møget og eventuelt gavne deres pengeinstitutter eller ågerkarle, långivere eller lignende ved, at man ved denne høstabsordning giver dem en mulighed for at omlægge deres gæld, dem, der i forvejen er kørt ned, om det så er systemet, egen manglende dygtighed eller en kombination af det, der har kørt dem ned. Det er de forkerte mennesker, som landbrugsministeren vil søge at hjælpe, og som landbrugsministeren ikke når at hjælpe, fordi han kun gør deres vanskeligheder større og jager dem længere og længere ud i dyndet. Det er indholdet af det, vi skal diskutere i morgen.

Alternativet til landbrugsministerens håbløse socialistløsning på landbrugets problemer er de tre forslag, vi har her. Og det er ikke bare en løsning på landbrugets problemer, for det er ikke en særordning specielt for dem, der eventuelt fra Axelborg har deres gang i Slotsholmens kontorer, men det er en hjælp til hele den danske befolkning, en rimelig, menneskevenlig og socialt varm hjælp, hvor skattesystemet kan komme til at fungere sådan, at det også kan vise, at det har andet end sit menneskefjendske ansigt.

Men forslag af den art har ikke nogen interesse hos de andre partier i dette Folketing og heller ikke hos den siddende regering. Det har vi måttet konstatere. Man kan beklage det, men man kan ikke undre sig over det. Det er en fremturen i den måde, denne VKR-regering nr. 2 har ført sin politik på i de fem år, den har siddet.

Derfor har det ikke været nogen overraskelses dag, men det har været en bekræftelses dag at være med til denne første behandling.

(Kort bemærkning).

Erling Christensen (S):

Jeg håber bestemt ikke, tredje gang bliver lykkens gang, sagde jeg til hr. Glistrup, som nu her på talerstolen i Folketinget giver mig den lykke som nyt medlem at kunne sige, at det er de lette løsnings dag, vi står med. Mennesket på linje med systemet – systemet knuser mennesket, siger hr. Glistrup. Jeg er glad for, at hr. Glistrup ikke talte ret meget om skatteteknik, men snakkede om idealer, om idealmennesket, om mennesket, der er på linje med systemet. For hvis det var sådan, at de, der har evnen, også havde viljen til at medvirke i samfundsholdningen, havde vi jo f.eks. ikke her i Folketinget haft behov for at lovgive om nulindtægt. Hvis vi talte om idealmennesket, havde vi heller intet administrativt besvær, så havde vi heller ikke noget bureaukrati, så havde vi heller ingen advokater. Så havde vi ikke behov for alle disse dygtige mennesker, som hr. Glistrup omtalte, for så hjalp vi hinanden i god solidarisk ånd.

Hvis det var ideale mennesker, vi havde, var der heller ikke små landmænd og små håndværkere, der kom i klemme, fordi ikke-ideale mennesker glemte at betale for det arbejde, som de mennesker nu lavede.

Derfor er jeg glad for, at vi foranlediget af Fremskridtspartiets lovforslag fik lejlighed til at tage ikke en skatteteknisk debat, men en debat om holdninger og idealer.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Man bliver om ikke helt katolsk, så helt radikal i hovedet af at lytte til det dér, for der kommer en trefoldighed fra Socialdemokraterne, man giver tre forskellige svar.

Lad mig begynde med det positive og sige: Jeg er fuldstændig enig med den socialdemokratiske ordfører i, at det danske samfunds dårlighed først og fremmest kendes på dets advokaters fedme. Det er en skandale, at vi i dette land har det sådan, at advokater skal ligge øverst på indtægtslisten.

Det næste var, at havde vi ideelle mennesker, kom landmændene ikke i klemme. Jamen det har ikke noget med ideelle mennesker at gøre; det har noget at gøre med en ideel Vorherre. Vi har altså ikke nogen ideel Vorherre, der ikke la-

[Glistrup]

der det regne i august måned, og derfor kommer de i klemme. Heller ikke det andet eksempel, der blev nævnt, med bygningshåndværkeren, der ikke kan få sine penge hjem, har relevans, for det kan der da være mange grunde til, f.eks. at den, han har bygget for, er blevet syg eller andre ting og derfor ikke kan betale.

Endelig det tredje eksempel, hvor hestehoven stak frem hos socialdemokraten. Hans hovedindvending var, at Fremskridtspartiets løsning er let. Tænk, vi fremlægger en let løsning! Det kan en socialist ikke bære over sit hjerte. Når der kommer en let løsning, en elegant løsning, noget, der ikke kræver bureaukrati og administration, men hvor hvem som helst kan finde ud af at få sin retfærdighed direkte og umiddelbart og uden nogen som helst besværligheder, så slår ved nattetide den socialdemokratiske rytter 47 kors for sig, for det var dog Djævelens værk, det er ligefrem let. Fy for nå, det kan kun hr. Preben Møller Hansen sige.

(Kort bemærkning).

Niels Helveg Petersen (RV):

Hr. Glistrup filosoferede over det med at være katolsk eller radikal. Jeg tør vædde på, at hr. Glistrup før bliver katolsk, end han bliver radikal.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Det håber jeg også. (*Munterhed*).

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning.

Lovforslagenes overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Povl Brøndsted):

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til Skatte- og Afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

*Meddelelser fra formanden:***Formanden:**

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Der er foretaget ændringer i følgende udvalg:

Forsvarsudvalget (10/11 87):

Udtræder: Anna-Lise Frølich (RV)

Ny stedf.: Bilgrav-Nielsen (RV)

Kulturudvalget (10/11 87):

Udtræder: Pernille Sams (KF)

Nyt medl.: Eva Møller (KF)

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 12. november 1987, kl. 10.00.

Angående dagsordenen skal jeg henviser til den i salen opslåede dagsorden.

Mødet hævet kl. 15.38